

Εύχη τεκνογονίας

Δέσποτα Κύριε ό Θεός ήμῶν, ό ἐκ τοῦ χοὸς δημιουργήσας τὸν Ἀδὰμ καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς ταύτοῦ τὴν Εὐαν ἀναπλάσας, ὁ εἰπὼν αὐτοῖς αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, ό καὶ τοὺς παρόντας πιστοὺς δούλους σου .... συνάψας εἰς ἐν διὰ τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, ό διανοίξας τὴν πρώην ἄτεκνον μήτραν τῆς Σάρρας καὶ τῆς Ρεβέκκας τὴν λύπην διὰ τῆς καρπογονίας τῶν δύο πατριαρχῶν ἐκδιώξας, ό εὔτεκνον ἀναδείξας τὴν τεθλιμμένην Ραχήλ, ό δοὺς καρπὸν εὐκλεῆ τῇ στείρᾳ Ἀννῃ τὸν κεχαριτωμένον Σαμουήλ, ό χαρισάμενος τὸν Τίμιον Πρόδρομον τῷ πρεσβύτῃ ἰερεῖ Ζαχαρίᾳ καὶ τῇ γηραλαίᾳ Ἐλισάβετ, ό τὴν Κυρίαν Θεοτόκον δωρησάμενος ήμīν διὰ τῶν προβεβηκότων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, Αὐτὸς Κύριε δώρησαι καρπὸν κοιλίας καὶ εὔτεκνίαν τοῖς δούλοις σου .... προσπίπτουσιν εἰς τὴν πατρικήν σου εὐσπλαγχνίαν. Ἀξίωσον τούτους ἵδεῖν τέκνα τέκνων ὡς στελέχη εὔκαρπα καὶ χαροποιὰ κυκλοῦντα αὐτοὺς καὶ γηράσωσιν εὐφραίνομενοι βλέποντες τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας αὐτῶν εὐαρστεῖν σοι διὰ παντός. Σὺ γάρ, Κύριε, καὶ ἐκ λίθων δύνασαι ἀναστῆσαι τέκνα τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ θελήματί σου οὐδεὶς ό ἀνθιστάμενος πᾶσα γὰρ ἡ κτίσις ὡς δούλη ὑποτάσσεται καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν φυσικά σοι εἰσίν. Ναί, Δέσποτα ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ δεῖξον καλλικάρπους τοὺς δούλους σου, ὅπως χαίροντες δοξάζωσικαὶ διὰ παντὸς μεγαλύνωσι τὸ πανάγιον καὶ ὑπερένδοξον ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ καὶ προνοητοῦ. Ἀμήν.

‘Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, καταφυγὴ καὶ σωτηρία καὶ σκέπη, ὁ πάντας θέλων ποιεῖν τὸ ἀγαθόν· αὐτός, Δέσποτα, ἐπίσκεψαι τοὺς δούλους σου (δεῖνα καὶ δεῖνα) τοὺς ἐπικεκλημένους τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ σου καὶ προσελθόντας ἐν τῷ ἀγίῳ σου ναῷ τούτῳ, εἰς μίμησιν τῶν ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων καὶ νῦν αἰτούμεθά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, ἐκπλήρωσον τὸ αἴτημα αὐτῶν ὃ ἥρετίσαντο καὶ δὸς αὐτοῖς τεκνογονῆσαι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ἀσπίλους τῷ σώματι καὶ πεπλησμένους πνεύματι.

‘Ινα καὶ ἐν τούτῳ δοξάσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διανοίξας τὴν μήτραν Σάρρας καὶ Ρεβέκκας, ὁ δοὺς καρπὸν εὐκλεῆ τῇ στείρᾳ Ὅση Σαμουήλ, ὁ χαρισάμενος τὸν Τίμιον Πρόδρομον τῷ ἰερεῖ Ζαχαρίᾳ καὶ τῇ γηραλαίᾳ Ἐλισάβετ, ὁ τὴν Κυρίαν Θεοτόκον δωρησάμενος ἡμῖν διὰ τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ὅση Αννης, Αὐτὸς Κύριε δώρησαι καρπὸν κοιλίας καὶ εὔτεκνίαν τοῖς δούλοις σου .... ὅπως χαίροντες δοξάζωσι τὸ Πανάγιον καὶ ὑπερένδοξον Ὅνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ καὶ προνοητοῦ. Αμήν.